

będzie czyste kartki, które wypełni się odpowiednimi cyframi. Kartki te muszą odpowiadać ściśle formie zwiłków, znajdujących się w urnach.

Mieszania i ciągnięcia zwiłków dokonują publicznie sieroty z ochron, utrzymywanych przez Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności.

Zamiast urn można przy losowaniu używać dwóch kół loteryjnych.

O ile w jednym losowaniu będą wyciągnięte z obydwu urn same zera, wówczas powtarza się ciągnięcie z urny numer 2, przyczem wyciągnięta z urny tej liczba oznacza numer obligacji, na którą padła wygrana.

O ile wygrana padnie na numer, który już wylosowano w bieżącym dniu, wówczas zarządza się ponowne losowanie.

Dzień, miejsce i godzinę losowania, skład komisji, ilość złożonych do każdej urny (koła) zwiłków numery obligacji, na które padły wygrane, zarządzenie powtórnego ciągnięcia, przewidzianego w ustępach 9—10 niniejszego paragrafu i jego wynik notuje się w protokole, który podpisują wszyscy członkowie komisji.

§ 8. Obligacje, na które padły wygrane w poprzednich ciągnięciach, nie tracą praw do dalszych losowań z zachowaniem jednakże ograniczeń, przewidzianych w ustępie 10 § 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Ułamki dolara będą wpłacane i wypłacane w sposób przewidziany w ustępie 2 § 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Sprzedaż, wykup przedterminowy oraz w terminie płatności obligacji serji I. premjowej pożyczki dolarowej oraz opłata kuponów uskutecznianą będzie w Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej względnie w Banku Polskim jak również w innych instytucjach upoważnionych przez Ministra Skarbu.

Wypłata wygranej od obligacji serji I. premjowej pożyczki dolarowej dokonywana będzie jedynie przez Oddział Główny Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej względnie Oddział Główny Banku Polskiego.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

230.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 marca 1924 r.

w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Sprawiedliwości w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do opłat za odpisy ustalonych rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 3 lipca 1923 r.

Na podstawie art. 1, 5 lit. b, 7 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jed-

nostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Kwota 2000 marek, przewidziana § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 3 lipca 1923 r. w sprawie zmiany § 5 rozporządzenia z dnia 4 grudnia 1920 r. w przedmiocie załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dn. 8 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 534), przelicza się na podstawie przeciętnego kursu franka złotego za miesiące: czerwiec, maj i kwiecień, poprzedzające miesiąc ogłoszenia powyższego rozporządzenia (1 frank złoty = 113693) na 0,2 franka złotego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

G. Simon

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

231.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 marca 1924 r.

zmieniające stawki opłat od kart łowieckich.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315), przedłużonej ustawą z dnia 19 grudnia 1923 r. tyczącą się przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1109), zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki opłat stemplowych od kart łowieckich, przewidziane w pozycji 31 taryfy stemplowej pruskiej, podwyższone w § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opłatach stemplowych i pokrewnych daninach publicznych, obowiązujących na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 1, poz. 6), rozciąga się na resztę obszaru Rzeczypospolitej w wysokości, ustalonej w § 2 p. 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych i pokrewnych danin publicznych, obowiązujących na górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 195), obowiązującego na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 2. Wskutek tego § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 stycznia 1924 r. w przedmiocie opłat stemplowych od kart łowieckich (Dz. U. R. P. № 8, poz. 82), otrzymuje brzmienie następujące: